

Sygn. akt: III U 1802/13

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 12 lutego 2015r.

Sąd Okręgowy w Ostrołęce III Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący:	SSR del. do SO Monika Obrębska
Protokolant:	sekretarz sądowy Przemysław Dudziński

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 12 lutego 2015r. w O.

sprawy z odwołania T. S.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddziałowi w P.

o prawo do emerytury pomostowej

na skutek odwołania T. S.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddziału w P.

z dnia 10.10.2013r. **znak** (...)

orzeka:

oddala odwołanie

UZASADNIENIE

W dniu 25.09.2013r. T. S. złożył wniosek o przyznanie mu prawa do emerytury pomostowej.

Po rozpoznaniu tego wniosku decyzją z dnia 10.10.2013r. (...) Oddział w P. odmówi T. S. prawa do tego świadczenia uznając, iż nie spełnia on przesłanek do nabycia prawa do emerytury pomostowej.

T. S. decyzję powyższą zaskarżył, wnosząc od niej odwołanie, w którym wniósł o zmianę decyzji i przyznanie mu wnioskowanego świadczenia. W uzasadnieniu odwołania wskazał, że pomimo różnego nazewnictwa angażu praca, którą wykonywał po powrocie z wojska do 09.03.1988r. nosi znamiona pracy w szczególnych warunkach. Podał, że po powrocie z urlopu bezpłatnego od 02.01.1991r. ponownie podjął pracę w szczególnych warunkach. Były to prace typowo spawalnicze.

W odpowiedzi na odwołanie, organ rentowy wniósł o jego oddalenie. Wskazał, że T. S. nie spełnia przesłanek do nabycia prawa do emerytury pomostowej, gdyż nie udowodnił 15 lat pracy wykonywanej w szczególnych warunkach, a jedynie 4 lata, 3 miesiące i 10 dni. Ponadto po dniu 31.12.2008r. nie wykonywał pracy w szczególnych warunkach

bądź szczególnym charakterze w rozumieniu art. 3 ust. 1 i 3 ustawy o emeryturach pomostowych w pełnym wymiarze czasu pracy.

Sąd Okręgowy Sąd Pracy i Ubezpieczeń Społecznych ustalił i zważył, co następuje:

Odwołanie T. S. jako niezasadne nie zasługuje na uwzględnienie.

Podstawą prawną żądania wnioskodawcy są przepisy ustawy z dnia 19 grudnia 2008 roku o emeryturach pomostowych (Dz. U z 2008 r., nr 237, poz. 1656). Ustawa ta ma charakter przejściowy, ograniczając prawo do uzyskania świadczenia do osób urodzonych po dniu 31 stycznia 1948r., które prace w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze rozpoczęły przed dniem 1 stycznia 1999r. Celem tej ustawy jest ograniczenie kręgu uprawnionych do emerytury z powodu pracy w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze do mniejszej liczby sytuacji uzasadnionych rzeczywistą koniecznością przejścia na emeryturę przed osiągnięciem wieku emerytalnego, w których oczekiwania osób, które rozpoczęły wykonywanie takiej pracy na starych zasadach na wcześniejsze przejście na emeryturę powinny zostać zaspokojone (por. wyroki Sądu Najwyższego z dnia 13 marca 2012 r., II UK 164/11, OSNP 2013, nr 5-6, poz. 62 i z dnia 4 września 2012 r., I UK 164/12, LEX nr 1284720).

Wskazany cel ustawy o emeryturach pomostowych realizują przepisy określające warunki nabycia prawa do przewidzianego w niej świadczenia, w tym art. 4 i art. 49. W myśl pierwszego z nich, prawo do emerytury pomostowej, z uwzględnieniem art. 5-12, przysługuje pracownikowi, który spełnia łącznie następujące warunki:

- 1) urodził się po dniu 31 grudnia 1948 r.;
- 2) ma okres pracy w szczególnych warunkach lub o szczególnym charakterze wynoszący, co najmniej 15 lat;
- 3) osiągnął wiek wynoszący, co najmniej 55 lat dla kobiet i co najmniej 60 lat dla mężczyzn;
- 4) ma okres składkowy i nieskładkowy, ustalony na zasadach określonych w art. 5-9 i art. 11 ustawy o emeryturach i rentach z FUS, wynoszący, co najmniej 20 lat dla kobiet i co najmniej 25 lat dla mężczyzn;
- 5) przed dniem 1 stycznia 1999r. wykonywał prace w szczególnych warunkach lub prace w szczególnym charakterze, w rozumieniu art. 3 ust. 1 i 3 ustawy lub art. 32 i art. 33 ustawy o emeryturach i rentach z FUS;
- 6) po dniu 31 grudnia 2008r. wykonywał pracę w szczególnych warunkach lub o szczególnym charakterze, w rozumieniu art. 3 ust. 1 i 3;
- 7) nastąpiło z nim rozwiązanie stosunku pracy.

Z unormowania tego wynika, że przy nabywaniu prawa do emerytury pomostowej na podstawie art. 4 ustawy uwzględnieniu podlegają przypadające przed dniem 1 stycznia 2009r. okresy pracy w szczególnych warunkach w rozumieniu art. 32 i art. 33 ustawy emerytalnej, jednakże dotyczy to wyłącznie sytuacji spełnienia przez ubezpieczonego wszystkich pozostałych przesłanek określonych w art. 4, gdyż muszą one być spełnione łącznie.

Możliwość uzyskania emerytury pomostowej przez osoby niespełniające warunku z art. 4 pkt 6 przewiduje natomiast art. 49 ustawy, według którego prawo to przysługuje osobie, która:

- 1) po dniu 31 grudnia 2008r. nie wykonywała pracy w szczególnych warunkach lub o szczególnym charakterze, w rozumieniu art. 3 ust. 1 i 3;
- 2) spełnia warunki określone w art. 4 pkt 1-5 i 7 i art. 5-12;
- 3) w dniu wejścia w życie ustawy miała wymagany w przepisach, o których mowa w pkt 2, okres pracy w szczególnych warunkach lub o szczególnym charakterze, w rozumieniu art. 3 ust. 1 i 3.

Powyższe oznacza, że art. 49 w miejsce warunku z art. 4 pkt 6 wprowadza wymaganie, aby wnioskodawca spełniał w dniu wejścia w życie ustawy (1 stycznia 2009r.) warunek posiadania, co najmniej 15 lat pracy w szczególnych warunkach lub o szczególnym charakterze w rozumieniu art. 3 ust. 1 i 3 ustawy o emeryturach pomostowych.

W konsekwencji osoba ubiegająca się o emeryturę pomostową, która po dniu 31 grudnia 2008 r. nie kontynuuje pracy w warunkach szczególnych lub o szczególnym charakterze i legitymuje się w związku z tym jedynie stażem pracy "szczególnej" według poprzednio obowiązujących przepisów, może nabyć prawo do tej emerytury jedynie wówczas, gdy dotychczasowy staż pracy można kwalifikować, jako pracę w warunkach szczególnych lub o szczególnym charakterze w rozumieniu art. 3 ust. 1 i 3 ustawy o emeryturach pomostowych. Taki pogląd wyraził Sąd Najwyższy m.in. w wyroku z dnia 04.12.2013r., II UK 159/13, LEX nr 1405231. Powyższy pogląd Sąd orzekający w przedmiotowej sprawie w pełni podziela i aprobuje.

Odnosząc powyższe do realiów przedmiotowej sprawy stwierdzić należy, że decyzja ZUS z dnia 10.10.2013r. odmawiająca przyznania T. S. prawa do emerytury pomostowej była prawidłowa.

Poza sporem w niniejszym postępowaniu pozostawało spełnienie przez odwołującego przesłanek określonych w art. 4 pkt. 1, 3-4 i 7 ustawy o emeryturach pomostowych. Odwołujący bowiem urodził się (...), a więc po dniu 31.12.1948, ma ukończone 60 lat, zgromadził okres składkowy i nieskładkowy w wymiarze przekraczającym wymagane 25 lat oraz rozwiązał stosunek pracy.

W takim stanie rzeczy do rozstrzygnięcia pozostało czy charakter pracy odwołującego w Zakładach (...), następnie P. (...) w W. w okresie od 26.09.1972r. do 31.12.2012r. pozwala na zakwalifikowanie jej jako pracy wykonywanej w szczególnych warunkach w rozumieniu art. 3 ust. 1 i 3 ustawy o emeryturach pomostowych i w rozumieniu art. 32 i art. 33 ustawy o emeryturach i rentach z FUS.

Przypomnieć w tym miejscu należy, że pracami w szczególnych warunkach w rozumieniu art. 32 ustawy o emeryturach i rentach z FUS są prace w szczególnych warunkach wymienione w wykazie A lub B, stanowiącym załącznik do rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 1.02.1983r. w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze. Pracami w szczególnych warunkach w rozumieniu art. 3 ust. 1 i 3 ustawy o emeryturach pomostowych są natomiast prace w szczególnych warunkach wymienione w załączniku nr 1 lub załączniku nr 2 do ustawy o emeryturach pomostowych.

Z przedłożonego przez odwołującego świadectwa wykonywania prac w szczególnych warunkach z dnia 15.01.2013 roku (vide k. 15 akt emerytalnych) wynika, że w okresie od 26.09.1972r. do 2.11.1972r.; od 22.10.1974r. do 31.01.1975r. oraz od 1.11.1979r. do 31.08.1980r. stale i w pełnym wymiarze czasu pracy, wykonywał on pracę na stanowisku monter kotłów i urządzeń pomocniczych wymienionym w wykazie A dziale II poz. 1 pkt. 29 wykazu stanowiącego załącznik nr 1 do zarządzenia nr 17 Ministra Górnictwa i Energetyki z dnia 12.08.1983r. w sprawie określania stanowisk pracy w resorcie górnictwa i energetyki, na których wykonywane są prace w szczególnych warunkach. T. S. żądał uznania jako pracy w szczególnych warunkach całego okresu zatrudnienia od 26.09.1972r. do 31.12.2012r. Wskazane okresy w świadectwie pracy oraz okresy po 31.12.2008r. tj. od 1.05.2001r. do 30.06.2003r., od 1.01.2004r. do 8.02.2004r., od 1.08.2004r. do 16.01.2005r. i od 1.01.2007r. do 31.07.2007r. zostały uznane przez ZUS, natomiast pozostałe organ rentowy zakwestionował.

Na okoliczność charakteru pracy odwołującego w spornym okresie Sąd przesłuchał zawnioskowanych świadków oraz odwołującego w charakterze strony, przeprowadził też dowód z dokumentów z akt osobowych.

Z zeznań świadka P. C. wynika, że pracował on z odwołującym od 2004r. Świadek podał, że widywał odwołującego głównie przy spawaniu, czasami przycinał sobie coś kątówką. Z zeznań świadka S. F. wynika, że odwołujący pracował na kotle i na warsztacie, zajmował się spawaniem. Świadek T. G. zeznał, że odwołujący przyjął się na stanowisko monter kotłowego, potem poszedł do wojska, a po powrocie z wojska pracował jako monter kotłowy i prowadził narzędziownię. Z zeznań świadka J. G. wynika z kolei, że odwołujący początkowo był monterem na kotle, potem był

narzędziowcem, a po powrocie z urlopu bezpłatnego pracował trochę na kotle, później zajmował się spawaniem i monterką. Świadek dodał, że odwołujący nie miał uprawnień dozorowych, spawał tylko łukowo. Robił też monterkę i konserwację narzędzi, naprawiał linociągi, wyciągi łańcuchowe. Musiał to rozebrać, naprawić i złożyć. Czasami też malował. Świadek kategorycznie zeznał, że odwołujący nie zajmował się tylko spawaniem, bo pracował też jako monter. Podobnej treści zeznania złożył też J. M., który zeznał, że odwołujący oprócz spawania wykonywał szereg innych czynności. Czyścił elementy z farby, malował, naprawiał ręcznie narzędzia, brał udział przy montowaniu maszyn.

Zeznania świadków korespondują zasadniczo z zeznaniami odwołującego, który podał, że w (...) początkowo pracował jako monter kotłowy, a od 1975r. został przeniesiony do prowadzenia narzędziowni, gdzie wydawał i regenerował narzędzia. Pracował tam do 1988r., potem poszedł na urlop bezpłatny. Po powrocie z urlopu został przyjęty na ślusarz remontowy, ale tak naprawdę zajmował się spawaniem. Od 1992 pracował w związkach. Odwołujący przyznał, że od tego czasu był oddelegowywany do związków i miał przerwy w świadczeniu pracy, czasem bardzo długie. Potem od 2001r. został ślusarzem remontowym, ale dalej aż do końca zatrudnienia zajmował się spawaniem. Odwołujący przyznał przy tym, że nie wykonywał spawania w rurach, zbiornikach i pomieszczeniach o małej kubaturze.

Sąd dał wiarę zeznaniom świadków i w dużej mierze zeznaniom odwołującego, nie znajdując odstaw by kwestionować ich szczerłość i zgodność z rzeczywistym stanem rzeczy. Świadczenie to osoby obce dla odwołującego. Nie mają żadnego interesu w składaniu fałszywych zeznań. Ich zeznania wzajemnie się uzupełniają, tworząc logiczną całość. Świadczenie pracowali razem z odwołującym, zatem posiadali wiedzę w przedmiocie charakteru jego pracy w spornym okresie. Za niewiarygodne Sąd uznał zeznania odwołującego jedynie w części, w której utrzymywał on, że jako ślusarz narzędziowy zajmował się wyłącznie spawaniem. Zeznania odwołującego w tym zakresie nie znajdują bowiem potwierdzenia w dowodach z dokumentów z akt osobowych, jak też w zeznaniach świadków, z których wynika, że oprócz spawania odwołujący wykonywał też szereg innych czynności, głównie monterskich.

Z dokumentów z akt osobowych wynika, że odwołujący do (...) został przyjęty na stanowisko montera kotłowego. Z dniem 01.02.1975r. powierzono mu obowiązki wydawcy narzędzi. W angażu z 17.10.1979r. podano stanowisko monter kotłowy. Z dniem 01.09.1980r. odwołujący został przeniesiony na stanowisko ślusarza remontowego - wydawcę narzędzi. Z dniem 02.01.1991r. po powrocie z urlopu bezpłatnego powierzono mu stanowisko ślusarza remontowego. W umowie o pracę z dnia 01.05.1991r. stanowisko pracy odwołującego również określono jako ślusarz remontowy. Z dniem 01.01.2001r. przeniesiono odwołującego na stanowisko ślusarza remontowego - montera urządzeń energetycznych. Z dniem 31.12.2012r. została rozwiązana umowa o pracę (vide dokumenty z akt osobowych).

Uznając, iż sprawa wymaga zasięgnięcia wiadomości specjalnych Sąd dopuścił dowód z opinii biegłej sądowej z zakresu BHP I. M., w celu wypowiedzenia się w oparciu o całokształt materiału dowodowego zgromadzonego w sprawie, czy charakter zatrudnienia T. S. w okresie od 26.09.1972r. do 31.12.2012r. (z wyłączeniem urlopów bezpłatnych) w (...), następnie P. (...) w W., pozwala na zakwalifikowanie jej jako pracy wykonywanej w szczególnych warunkach bądź szczególnym charakterze w rozumieniu przepisów Rozporządzenia Rady Ministrów z 07.02.1983r. w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach bądź szczególnym charakterze oraz ustawy z dnia 19.12.2008r. o emeryturach pomostowych.

Z opinii biegłej sądowej wynika, że w jej ocenie jedynie praca odwołującego się w okresach od 26.09.1972r. do 2.11.1972r. i od 22.10.1974r. do 31.01.1975r. była pracą wykonywaną w szczególnych warunkach, o której mowa w wykazie A dziale II w energetyce poz. 1 prace przy wytwarzaniu, przesyłaniu energii elektrycznej i ciepłej oraz montażu, remoncie i eksploatacji urządzeń elektroenergetycznych i cieplnych na stanowisku monter kotłów i urządzeń pomocniczych, wymienionych wykazie A dział II, poz. 1 pkt 29 zarządzenia nr (...) (...)z dnia 12 sierpnia 1983r.

W ocenie biegłej sądowej nie była pracą w szczególnych warunkach praca odwołującego w okresie od 1.02.1975r. do 31.10.1979r. na stanowisku wydawcy narzędzi na wydziale kotłowym. Biegła przywołała zakres obowiązków odwołującego jako wydawcy narzędzi i stwierdziła jednoznacznie, że nie pozwala on na zaliczenie tego okresu zatrudnienia do prac wykonywanych w szczególnych warunkach. Podobnie w okresie od 1.11.1979r. do 31.08.1980r.

zdaniem biegłej odwołujący nie wykonywał pracy w szczególnych warunkach. W tym okresie T. S. był zatrudniony na stanowisku montera kotłowego – wydawcy narzędzi. Do zakresu jego obowiązków oprócz prac związanych z remontami kotłów i urządzeń pomocniczych należało też wydawanie narzędzi. Biegła wskazała, że w okresie od 1.09.1980r. do 9.03.1988r. odwołującemu powierzono stanowisko ślusarza narzędziowego – wydawcy narzędzi. Zdaniem biegłej również tego okresu nie można zaliczyć do pracy wykonywanej w szczególnych warunkach. Jak wynika ze złożonych wyjaśnień praca odwołującego polegała na wydawaniu narzędzi i ich konserwacji. W narzędziowni odwołujący pracował do 09.03.1988r., do czasu pójścia na pierwszy urlop bezpłatny. Odnośnie okresu od 1.01.1991r. do 31.01.1992r. biegła wskazała, że odwołujący świadczył pracę na stanowisku ślusarza remontowego. T. S. w złożonych zeznaniach podał, że zajmował się wówczas pracami spawalniczymi, jednak świadek J. G. podał, że w tym okresie oprócz spawania odwołujący wykonywał również prace monterskie. Stąd w ocenie biegłej również tego okresu nie można zaliczyć do okresów pracy wykonywanej w szczególnych warunkach. W okresie od 1.02.1992r. do 10.05.1998r. odwołujący pełnił funkcję przewodniczącego związku zawodowego i był zwolniony ze świadczenia pracy i w tym okresie pobierał wynagrodzenie ryczałtowe. Stąd w ocenie biegłej tego okresu również nie można zaliczyć do pracy w szczególnych warunkach. Biegła wskazała, że w okresie od 11.05.1998r. do 30.04.2001r. ubezpieczony zatrudniony był na stanowisku ślusarza remontowego, jednakże pracy nie świadczył w pełnym wymiarze godzin, gdyż korzystał ze zwolnień ze świadczenia pracy w związku z pełnieniem funkcji w zarządzie zakładowej organizacji związkowej. Stąd brak podstaw do zaliczenia wskazanego okresu do okresów pracy wykonywanej w szczególnych warunkach. W ocenie biegłej biorąc pod uwagę zeznania świadków również w okresach od 1.05.2001r. do 30.06.2003r., od 1.01.2004r. do 8.02.2004r., od 1.08.2004r. do 16.01.2005r., od 1.01.2007r. do 31.07.2007r. oraz od 1.08.2007r. do 31.12.2008r. T. S. nie wykonywał pracy w szczególnych warunkach. Świadczenie w złożonych zeznaniach podali, że praca odwołującego w tym okresie polegała na pracach monterskich i spawaniu, na ręcznej naprawie narzędzi, wykonywaniu podestów pod maszyny, wykonywaniu maszyn do spawania. Stąd brak podstaw do przyjęcia, by prace w szczególnych warunkach odwołujący wykonywał stale i w pełnym wymiarze czasu pracy.

Zdaniem biegłej praca wykonywana przez odwołującego na stanowisku ślusarza – montera urządzeń przemysłowych w okresie od 1.01.2009r. do 31.12.2012r. nie odpowiada też wymogom wskazanym w art. 3 ust. 1 i 3 ustawy z dnia 19.12.2008r. o emeryturach pomostowych i nie może być uznana za pracę wykonywaną w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze uprawniającą do uzyskania emerytury pomostowej. Biegła wskazała, że warunkiem koniecznym uznania, że pracownik wykonuje pracę w warunkach szczególnych jest jednocześnie ujęcie danej pracy w wykazie prac w załączniku nr 1 do ustawy oraz wystąpienie w środowisku pracy czynnika ryzyka wymienionego w ustawie. Do tych czynników ryzyka, które starszym pracownikom w znacznym stopniu uniemożliwiają wykonywanie pracy na zajmowanym stanowisku, należą czynniki determinowane siłami natury (prace pod ziemią, na wodzie, pod wodą, w powietrzu), oraz czynniki determinowane procesami technologicznymi, do których zaliczono: gorący mikroklimat przy wskaźniku obciążenia termicznego (...) wynoszącym 28°C i powyżej, przy tempie metabolizmu powyżej (...) (ciężka praca fizyczna), mikroklimat zimny, gdy w pomieszczeniu temperatura spada poniżej 0°C, bardzo ciężką pracę fizyczną powodującą w ciągu zmiany roboczej efektywny wydatek energetyczny powyżej 8400 lej u mężczyzn, podwyższone ciśnienie atmosferyczne, oraz ciężką pracę fizyczną związaną z bardzo dużym obciążeniem statycznym wynikającym z pracy w wymuszonej, niezmiennej pozycji ciała (warunki te wyznaczone są przez efektywny wydatek energetyczny w ciągu zmiany roboczej powyżej 6300 kJ dla mężczyzn, wymuszoną pozycję ciała wymagającą znacznego pochylenia lub skręcenia pleców przy jednoczesnym wywieraniu siły nacisku powyżej 10 KG dla mężczyzn (kat. 4 wg metody (...)) przez co najmniej połowę zmiany roboczej. Biegła wyjaśniła, że aby dany rodzaj pracy mógł być zaliczony do pracy wykonywanej w warunkach szczególnych, praca wykonywana przez pracownika musi: po pierwsze, zostać wymieniona w załączniku nr 1 ustawy, a następnie należy ustalić, czy wykonywaniu tej pracy towarzyszy określony czynnik ryzyka, o którym mowa w ustawie. W sytuacji, gdy praca wykonywana przez pracownika nie została umieszczona w wykazie prac w szczególnych warunkach (załącznik nr I do ustawy), analizowanie występowania podczas pracy czynników ryzyka określonych w ustawie nie jest uzasadnione. Zdaniem biegłej występujące w środowisku pracy czynniki szkodliwe dla zdrowia nie uprawniają do ubiegania się o prawo do emerytury pomostowej. Czynniki te, mające charakter czynników szkodliwych dla zdrowia (np. czynniki chemiczne, hałas, pyły i inne), nie mają charakteru szczególnego w odniesieniu do pracowników starszych i nie stanowią podstawy do kwalifikowania tych prac, jako prac w szczególnych warunkach. Pracodawca, zgodnie z przepisami, obowiązany jest do przestrzegania

ustalonych wartości najwyższych dopuszczalnych stężeń i natężeń czynników szkodliwych dla zdrowia w środowisku pracy. W razie przekroczenia wartości dopuszczalnych pracodawca był i jest zobligowany do podjęcia wszelkich działań organizacyjno-technicznych zmierzających do doprowadzenia parametrów środowiska pracy do zgodności z ustalonymi wartościami. Utrzymywanie czynników szkodliwych dla zdrowia na poziomie nie przekraczającym wartości dopuszczalnych nie powinno spowodować ujemnych zmian w stanie zdrowia pracownika.

Biegła wskazała, że praca T. S. w tym okresie polegała na jednoczesnym wykonywaniu prac monterskich oraz prac spawalniczych. Odwołujący spawał m.in. elementy konstrukcyjne podestów pod maszyny, pod młyn. Spawanie odbywało się na hali oraz na warsztacie. Odwołujący nie prowadził spawania wewnątrz walczków czy też rur. Praca odwołującego nie była połączona z bardzo dużym obciążeniem statycznym, wynikającym z konieczności pracy w wymuszonej niezmiennej pozycji ciała wymagającej znacznego pochylania lub skręcania pleców przy jednoczesnym wywieraniu siły nacisku powyżej (...) przez co najmniej połowę zmiany roboczej. Ponadto odwołujący nie spawał w pomieszczeniu o bardzo małej kubaturze

z utrudnioną wentylacją. W pkt. 28 załącznika Nr (...) zostały wymienione prace przy spawaniu łukowym lub cięciu termicznym np. wewnątrz zbiorników, rur, w podwójnych dnach statków.

Biorąc pod uwagę powyższe w ocenie biegłej sądowej prace wykonywane przez odwołującego nie były ani pracami w szczególnych warunkach ani w szczególnym charakterze w rozumieniu art. 3 ust. 1 i 3 ustawy o emeryturach pomostowych.

Zastrzeżenia do powyższej opinii złożył odwołujący, który podniósł, że biegła nie uwzględniła, jakie faktycznie warunki pracy panowały w obrębie kotła i turbiny, gdzie umiejscowione były blaszaki oraz narzędziownia. Podniósł również, że od dnia 02.01.1991r., pomimo angażu ślusarz remontowy faktycznie wykonywał prace spawalnicze. Zdaniem odwołującego również okresy kiedy nie świadczył pracy z tytułu pełnienia funkcji przewodniczącego związku zawodowego, powinny być zaliczone do pracy w szczególnych warunkach. Odwołujący podniósł też, że biegłej nie są znane faktyczne warunki pracy, w jakich pracował, stąd zawniósł o dopuszczenie dowodu z zeznań byłego inspektora (...)u.

Sąd powyższy wniosek odwołującego w trybie art. 217 § 3 k.p.c. oddalił uznając, że sporne okoliczności zostały już dostatecznie wyjaśnione w oparciu o dokumentację osobową, zeznania świadków i odwołującego oraz wskazaną wyżej opinię biegłej.

Sąd uznał opinię biegłej z zakresu BHP I. M. za rzetelną i miarodajną. Jest ona bardzo szczegółowa i rzetelna oraz przekonująco i logicznie uzasadniona. Biegła wydając wskazaną opinię odniosła się szczegółowo do każdego ze spornych okresów zatrudnienia. Oceniając rzeczywisty charakter pracy odwołującego biegła w pełni zasadnie odniosła się nie tylko do dokumentów z akt osobowych, ale wzięła również pod uwagę zeznania odwołującego i przesłuchanych w sprawie świadków. Stąd Sąd nie znalazł podstaw by ją kwestionować. W pełni zasadnie biegła w szczególności nie zaliczyła do okresów pracy wykonywanej w szczególnych warunkach, okresów kiedy odwołujący wywodził, że zajmował się wyłącznie spawaniem, skoro nie potwierdziła tego dokumentacja z akt osobowych, jak też przesłuchani świadkowie, którzy przyznali, że oprócz spawania odwołujący wykonywał szereg różnych prac monterskich. Nie może budzić też wątpliwości, że do okresów wykonywania pracy w szczególnych warunkach nie można zaliczyć okresów, kiedy odwołujący z związku z pełnieniem funkcji związkowych korzystał ze zwolnień ze świadczenia pracy. Podzielając w pełni ustalenia i wnioski biegłej, Sąd uznał, że zachodzą podstawy do zaliczenia odwołującemu do stażu pracy w szczególnych warunkach jedynie okresu od 26.09.1972r. do 2.11.1972r. i od 22.10.1974r. do 31.01.1975r. Odwołujący wykonywał wówczas pracę, o której mowa w wykazie A dziale II w energetyce poz. 1 tj. prace przy wytwarzaniu, przesyłaniu energii elektrycznej i cieplnej oraz montażu, remoncie i eksploatacji urządzeń elektroenergetycznych i cieplnych na stanowisku monter kotłów i urządzeń pomocniczych, wymienionych wykazie A dział II, poz. 1 pkt 29 zarządzenia nr (...) (...) z dnia 12 sierpnia 1983r.

Reasumując powyższe stwierdzić należy, że T. S. nie spełnia warunków do przyznania mu prawa do emerytury pomostowej, o których mowa w cyt. wyżej art. 4 i 49 ustawy o emeryturach pomostowych. Ubezpieczony nie wykazał

bowiem 15 letniego okresu pracy w szczególnych warunkach w rozumieniu art. 32 i 33 ustawy o emeryturach i rentach z FUS, nie wykazał też by pod dniu 31.12.2008r. wykonywał pracę w szczególnych warunkach lub szczególnym charakterze w rozumieniu art. 3 ust. 1 i 3 ustawy o emeryturach pomostowych. Załącznik nr 1 do ustawy o emeryturach pomostowych pod poz. 28 przewiduje „prace bezpośrednio przy stawaniu łukowym lub cięciu termicznym w pomieszczeniach o bardzo małej kubaturze, z utrudnioną wentylacją (podwójne dna statków, zbiorniki, rury itp.) Wykonywania tego rodzaju prac odwołujący nie wykazał. Jak wynika z przeprowadzonych w sprawie dowodów odwołujący spawał m. in. elementy konstrukcyjne podestów pod maszyny, pod młyn, spawanie odbywało się na hali oraz na warsztacie. Odwołujący nie wykonywał więc spawania w pomieszczeniach o bardzo małej kubaturze, z utrudnioną wentylacją (podwójne dna statków, zbiorniki, rury itp.), czego zresztą w toku postępowania nie kwestionował.

Mając na uwadze wszystkie podniesione wyżej argumenty, Sąd Okręgowy uznając, iż decyzja ZUS z dnia 10.10.2013r. odmawiająca T. S. prawa do emerytury pomostowej odpowiada prawu, działając na zasadzie art. 477¹⁴ § 1 kpc, oddalił wniesione od niej odwołanie.